

תפ"ח 38504/06/16 - סלוצקי אפיקי תקשורת בע"מ נגד מדינת ישראל, פלישיה סזיווה וואנה, רוני איילתי

בית המשפט המחוזי בנצרת

תפ"ח 38504-06-16 מדינת ישראל נ' אילתי
בקשה מס' 53

בפני כבוד השופט אשר קולה, אב"ד
כבוד השופט דני צרפתי כבוד השופטת רננה גלפז
המבקשת סלוצקי אפיקי תקשורת בע"מ ע"י משרד עו"ד
מיתר, ליקוורניק ואח'
נגד
המשיבים
1. מדינת ישראל ע"י עו"ד רז ולטר - פרקליטות מחוז צפון
2. חן איילתי ע"י עו"ד רימונה שלג וסוהאד אגא -
הסניגוריה הציבורית 3. פלישיה סזיווה וואנה ע"י עו"ד לירון
מלכה 4. רוני איילתי ע"י עו"ד פהד שיח' מוחמד

החלטה

בבקשה מס' 53

1. לפני בקשה למתן היתר לעיון, העתקת ופרסום חומרי חקירה ותיעוד חזותי וקולי, והכל באשר להכרעת הדין בתיק שבנדון.
2. המבקשת, שהינה חברת הפקה מבקשת לפרסם תחקיר אודות פרשת הרצחה של המנוחה הגב' מרים אילתי (להלן: "המנוחה"). בין השאר, כך לטענת המבקשת, תעסוק הכתבה במחדלי החקירה כפי שנחשפו במהלך המשפט וכפי שבאו לידי ביטוי בהכרעת הדין.
3. משכך אפוא, מבקשת המבקשת לעיון, להעתיק ולפרסם את חומרי החקירה הבאים;
א. תיק חקירת מז"פ.
- ב. הקלטות שיחות בין המשיב 2 למדובב, שהתקיימו בתאריכים 26.5.2016 עד 31.5.2016.
- ג. הקלטות שיחה בין המשיבה 3 למדובבת מיום 9.5.2016.
- ד. תיעוד השחזור על ידי המשיבה 3, מיום 31.5.2016.
- ה. הקלטות שיחות בין המשיבים 2 ו-3 (שהתקיימו ברכב בימים 8-9.5.2016 ובהמתנה בבית המשפט בדיון הארכת המעצר ביום 25.5.2016).
- ו. סרטוני מצלמות האבטחה המתעדים את המשיבה 3 מושכת כספים מכספומט, באמצעות כרטיס האשראי של המנוחה.

- ז. תיעוד חזותי של חקירות המשיב 2 שהתקיימו בתאריכים 9.5.2016, 26.5.2016, 28.5.2016 ו- 31.5.2016 (כולל לפני העימות הראשון ובין שני העימותים).
- ח. תיעוד חזותי של חקירות המשיבה 3 שהתקיימו בימים 9.5.2016, 16.5.2016, 17.5.2016, 25.5.2016, 26.5.2016, 31.5.2016 ו- 1.6.2016.
- ט. תיעוד העימותים בין המשיבים 2 ו- 3.
- יוער, כי ביחס לחלק מהחומר המבוקש, נשלחה הודעת תיקון שבאה לידי ביטוי בפירוט החומר דלעיל, הכולל בחובו את הודעת התיקון.
4. בגוף הבקשה צוין, כי הבקשה מוגשת על דעתו של המשיב 2, מר חן אילתי (להלן: "חן"), אשר כזכור הוא זה שהואשם ברצח אמו המנוחה, והוא זה שזוכה סופו של יום.
5. המשיבות הנוספות לבקשה הינן מטבע הדברים, מדינת ישראל - המשיבה מס' 1, והגב' פלישיה סיזיווה וואנה, המשיבה מס' 3 (להלן: "פלישיה"), אשר הייתה עדת התביעה המרכזית.
6. בטרם החלטה, ביקשתי תגובתם של המשיבות הנוספות (מדינת ישראל ופלישיה).
- ב"כ המדינה בתגובתו (אליה אדרש להלן באריכות) טען ובצדק, כי יש לקבל גם את עמדתם של נפגעי העבירה (דהיינו, אחיו של חן) ולפיכך, התבקשה גם תגובתם.
7. לאחר שהגיעו כל התגובות, ביקשה המבקשת להשיב לתגובות אלו, תשובתה אכן הוגשה ומשכך, בשלה העת למתן החלטה.
- טיעוני המבקשת (בבקשה ובתשובה)**
8. לטענת המבקשת, מדובר במחדלי חקירה חריגים בהיקפם ומשכך שאלות רבות נותרו ללא מענה.
- לטעמה של המבקשת מדובר בפרשה חמורה שעוררה הדים רבים בציבור וקיים אינטרס ציבורי ראשון במעלה, כך לטענת המבקשת, ולפיו יתקיים דיון ציבורי חופשי וביקורתי אודות הפרשה.
9. המבקשת בבקשתה, פורסת את העובדות מהן עולה, כי בעבר, בית המשפט התיר לחברת החדשות של ערוץ 2 עיון והעתקה בכל החומר המתייחס לחן.
10. המבקשת מפרטת מדוע לדעתה יש לתיעוד החזותי משקל של ממש בהכרעת הדין ומפנה לצורך כך לציטוטים נרחבים מתוך נימוקי הכרעת הדין הן ציטוטים של חברי כב' השופט ד. צרפתי והן ציטוטים שלי.
11. המבקשת מפנה לאשר נקבע בסעיף 13 לחוק סדר הדין הפלילי (חקירת חשודים) התשס"ב - 2002 (להלן: "החוק") ולפסיקה שבעקבותיו, אשר קבעה את חשיבותו של עיקרון פומביות הדיון.
12. באשר לפגיעה האפשרית בפרטיותה של המשיבה 3, טוענת המבקשת, כי בלאו הכי פורסמו בכלי התקשורת השונים פרטיה של פלישיה ולעניין זה מפנה המבקשת לכתבות שונות, לקטעי עיתונות ואף לראיונות שנערכו עם פלישיה, שם מסרה היא בפה מלא ובפנים גלויות את גרסתה.
13. עוד מדגישה המבקשת בתשובתה, כי הגם שרוני אילתי, בתה של המנוחה, מתנגדת לפרסום פרטים שיפגעו בפרטיותה של המנוחה, הרי שהיא עצמה התראיינה לחדשות ערוץ 10 ואף התלוותה לצוות צילום שצילם את בית המנוחה, וכתבה על כך פורסמה בערוץ 10 ביום 9.6.17.

14. עוד בתשובתה לתגובות המשיבות כולן, פירטה המבקשת לפרוטות את טענותיה ביחס לכל חומר חקירה מבוקש, ואתייחס לכך במסגרת הדיון שאערוך בסוגיה זו.

תגובת המשיבה 1 - מדינת ישראל

15. תמציתה של תגובה, כי יש למנוע פרסום תמונות ו/או עותק מתיעוד חזותי, לרבות עימותים, ככל שיש בהם כדי לפגוע בפרטיות המנוחה, או בפרטיות בני המשפחה האחרים.
16. באשר לתיעוד חזותי של חקירותיו של חן, מסכימה לכך המדינה ואולם טוענת, כי יש להתיר את פרסום כל חקירותיו של חן, ולא רק את אלו שביקשה המבקשת.
- עם זאת מסייגת המשיבה 1 הסכמתה לפרסום תיעוד חזותי בכך שלא תהיה פגיעה בצדדים שלישיים ובכך שעד שבועיים לפני שידור התוכנית, תוגש לבית המשפט בקשה משלימה הכוללת והמפרטת בדיוק את הקטעים שישודרו בכתבה.
17. באשר לתיעוד חזותי של חקירותיה של פלישיה, תיעוד השחזור שערכה פלישיה והעימותים שבינה לבין חן, טוענת המשיבה, כי יש לקבל ראשית לכל את עמדתה של פלישיה ולהתחשב בעמדתה ושנית, יש למנוע פגיעה בפרטיותם של צדדים שלישיים, כמו משפחת המנוחה, ילדי חן ופלישיה ועוד.
18. באשר להקלטות שנערכו בין פלישיה לחן הן ברכב והן במסגרת ההמתנה לבית המשפט, טוענת המדינה, כי מדובר בתרגיל חקירה ופרסום ברבים של הקלטות אלו, עשוי לפגוע באופן אנוש ביעילותה של שיטת חקירה זו בעתיד.
19. הוא הדיון, כך לטענת המשיבה, ביחס להקלטות שיחות של חן ופלישיה עם מדובבים. גם כאן מדובר בתרגיל חקירה, שחשיפתו תפגע ביכולת המשטרה לפענח פשעים ומשכך מתנגדת המשיבה 1 לפרסום זה.

תגובת פלישיה

20. באת כוחה של פלישיה, הגיבה בתגובה לקונית וקצרה ולפיה, מתנגדת היא לכל פרסום חזותי במדיה, ומבקשת היא שכל פרסום חזותי הנוגע לפלישיה יעשה תוך טשטוש פניה ועיוות קולה.

תגובת נפגעי העבירה

21. הגם שהחלטתי בדבר תגובת נפגעי העבירה הועברה לבא כוחם של כלל נפגעי העבירה, הרי שהתגובה הוגשה רק בשמה של הגב' רוני אילתי (להלן: "רוני") ומשכך, ניתן להסיק שיתר ילדיה של המנוחה אינם מתנגדים לפרסום.
22. מכל מקום ב"כ של רוני טוען, כי פרסום כל המידע המבוקש עלול לפגוע בפרטיותם של בני משפחת המנוחה ובפרטיותה של המנוחה עצמה עד כדי פגיעה של ממש בכבודה של המנוחה. במיוחד מתנגדת רוני לפרסום תמונות של גופת המנוחה, תמונות מתוך הדירה וכן דו"חות מז"פ, שתוכנם פוגע בפרטיות המנוחה ובכבודה.
- עוד מצוין ב"כ של רוני, כי נפגעת העבירה מתנגדת לפרסום דברים מתוך חקירותיהם של חן ופלישיה, ככל שיש בהם לפגוע בשמם הטוב של נפגעי העבירה או לבזותם ברבים.

דיון ומסקנות

23. עניין לנו בשני ערכים אשר מטבע הדברים יש התנגשות ביניהם. האחד, הזכות לפרטיות ולכבוד לה זכאי כל אדם, אפילו היה עד תביעה שתחילה היה חשוד בעבירה חמורה של רצח, ומכל שכן שזכאים לפרטיות זו מעורבים אחרים, עדים בני משפחה וכדו', אשר כלל לא נחשדו בדבר, ומצאו עצמם על כורחם מעורבים בפרשיה בה נרצחה אם המשפחה.

הערך השני, הינו "זכות הציבור לדעת" או, מידת העניין הציבורי שיש בפרסום באופן שיהיה בו, בין השאר, תועלת לעתיד.

לעניין זה ציטטו הצדדים מתוך פסקי הדין שעסקו בסוגיה זו, אלו בכה ואלו בכה.
24. העקרונות אשר נקבעו בפסיקה, סופו של יום, הינם פרי איזון בין שני הערכים אותם מניתי לעיל.

כך, בין השאר נקבע בפרשת תורג'מן (מדינת ישראל נ' תורג'מן ע"פ 10994/08, 14.5.09, להלן: "עניין תורג'מן"):

"חשיבותו של עקרון פומביות הדין ניכרת, בין השאר, בקידום תכלית השקיפות, בהגבירו את הבקרה הציבורית של התנהלות מערכות השלטון, ובהרתעה שהוא יצר מפני הפרות כללי הפעולה חלים כאשר ידוע מראש כי, לימים, הפרות אלה תוצגנה לעין הציבור. השקיפות בחקירות משטרה נושאת חשיבות מיוחדת כאמצעי ביקורת על התנהלות החקירה, וכאמצעי הגנה על זכויות נחקרים מפני הפרות כללי החקירה".

ועוד נקבע שם;

"כי כאשר בקשה לפרסום תיעוד חזותי מוגשת לאחר תום ההליך המשפטי - "שיקול פומביות הדין מקבל משקל מיוחד". בנסיבות כאלה - "יש לאזן בעיקר בין אינטרס הפומביות של ראיות חשובות שהוצגו במשפט, לבין אינטרס ההגנה על הפרטיות של המעורבים בחקירה" (פסקה 54 לפסק הדין).

כך, נקבע גם בפסק הדין אותו ציטטה המשיבה 1 ע"פ 2476/15 רשות השידור נ' מדינת ישראל (להלן: "עניין רשות השידור") וכדלהלן;

"חמישית, יש לשקול את מידת העניין הציבורי שבבסיס בקשת הפרסום. "העניין הציבורי לצורך היתר פרסום קלטת חקירה צריך להיות בעל משקל ומשמעות, שיש בהם כדי לגבור על הזכות לפרטיות של נחקרים, עדים וצדדים שלישיים שעלולים להיפגע מהפרסום. לאור האינטרסים המתמודדים בסוגיה זו, לא די בכך ש"העניין לציבור" בפרסום יהיה ערטיילאי. נדרש, כי פרסום קלטת החקירה יהיה בעל חשיבות ממשית לצורך בחינת התנהלות הגורם השלטוני, והמשטרה בכלל, וכי ישרת אינטרס ציבורי חשוב וממשי" (שם, פסקה 55).

שישית, סוגיית המידתיות. עניין זה עדין. ניתן לסבור כי היקף איסור הפרסום בסעיף 13 לחוק חקירת חשודים מוגבל מטבעו. דהיינו, האיסור מתייחס לתיעוד חזותי או קולי ולא לעצם פרסום תוכן החקירה או המלל שלה בדרכים אחרות. אף לכך יש חשיבות בבוא בית המשפט לשקול את הדברים".

25. דומה, כי במיוחד יפים לעניין שני העקרונות המתנגשים מה שנאמר בעניין תורג'מן וכדלהלן;

"יש לאזן בעיקר בין אינטרס הפומביות של ראיות חשובות שהוצגו במשפט, לבין אינטרס ההגנה על הפרטיות של המעורבים בחקירה, המתמקד בשני עקרונות בעלי מעמד חוקתי, שהאחד נועד להגנה על זכות הציבור לדעת, והאחר - על זכות הפרט לצנעת פרטיותו. גורם ההשפעה האפשרית על נכונות עדים פוטנציאליים להיחקר במשטרה עשוי גם הוא להיות בעל נפקות מסוימת בשלב זה של הדברים".

26. בטרם שאדרש לכל חומר החקירה באופן ספציפי, על הטענות הרלוונטיות לו, אבקש רק להסיר טענה אחת מעל דרך הילוכי וכוונתי להפנות שוב לשיקול השישי שנמנה בעניין רשות השידור וכדלהלן;

"שישית, סוגיית המידתיות. עניין זה עדין. ניתן לסבור כי היקף איסור הפרסום בסעיף 13 לחוק חקירת חשודים מוגבל מטבעו. דהיינו, האיסור מתייחס לתיעוד חזותי או קולי ולא לעצם פרסום תוכן החקירה או המלל שלה בדרכים אחרות. אף לכך יש חשיבות בבוא בית המשפט לשקול את הדברים".

דהיינו, יש לזכור ולהזכיר, כי הבקשה עניינה רק בתיעוד חזותי, שכן הבקשה באה בגדרו של סעיף 13 לחוק העוסק אך ורק בתיעוד חזותי או קולי, ולא לעצם פרסום תוכן החקירה. זאת ועוד, נימוקי הכרעת הדין, ניתנו בדלתיים פתוחות, ללא שהוטל חיסיון כזה או אחר, וזאת בהתאם לכלל של פומביות הדין. בנימוקי הכרעת הדין, כמו גם בפרוטוקולים, שאף הם נערכו בדלתיים פתוחות (למעט חריגים) פורסם מרבית התוכן של כלל העימותים שבין חן לפלישה, וכן מרבית התוכן (הרלוונטי) של כל חקירותיהם. דומה גם, כי חלק מתוכן זה כבר פורסם ברבים, וצודקת המבקשת במה שפירטה בסעיף 1 לתשובתה, כי פורסמו כתבות רבות בכל כלי התקשורת, הכתובה והאלקטרונית ובה נראתה לא אחת פלישה בפנים גלויות ואף פורסם תיעוד חזותי של חקירות המשיב 2 ופלישה. גם לכך חשיבות באיזון הכולל של הבקשה שבפניי.

27. עוד הערה בטרם שאדרש לסווג החומר שבפנינו - המשיבה הפנתה אותי ובדין להנחיות פרקליט המדינה (הנחיה 14.22) ולפיו, פרסום של תיעוד בכתב של חקירה - אינו כלול במסגרת האיסור בסעיף 13 לחוק.

28. האינטרסים המנוגדים ברורים הם, פגיעה בפרטיות מחד גיסא, ועיקרון פומביות הדין, מאידך גיסא. לעקרון זה מעמד על בתפיסה החוקתית השלטת במדינת ישראל והגם שסעיף 13 לחוק בא לצמצם ולאזן במידה עקרון יסוד זה, עדיין סופו של יום, עקרון פומביות הדין נשאר עקרון העל, וגם אם בפרסום תיעוד חזותי הכלל הוא האסור והחריג לכלל הוא ההיתר, יש לבחון זאת במשקפים של עקרון הפומביות שמטרתו בין השאר, כפי שקבעה כב' השופטת פרוקצ'יה בעניין תורג'מן כדלקמן;

"חשיבותו של עקרון פומביות הדין ניכרת, בין השאר, בקידום תכלית השקיפות, בהגבירו את הבקרה הציבורית על התנהלות מערכות השלטון, ובהרתעה שהוא יוצר מפני הפרות כללי הפעולה החלים כאשר ידוע מראש כי, לימים, הפרות אלה תוצגנה לעין הציבור. השקיפות בחקירות משטרה נושאת חשיבות מיוחדת כאמצעי ביקורת על התנהלות החקירה, וכאמצעי הגנה על זכויות נחקרים מפני הפרות כללי החקירה. על מקומה החשוב של התקשורת ביישומן של עקרון השקיפות בפעולות רשויות השלטון עמדה הפסיקה לאורך שנים (פיסקה 15 לפסק הדין בעניין ליאור דקל; בש"פ 5759/04 תורג'מן נ' מדינת ישראל, פד"י נח(6) 658, 662 (2004); ענין אבי יצחק, שם, עמ' 64-65)."

כב' השופטת פרוקצ'יה מפרטת שם את המטוטלת בה נעה נקודת האיזון שבין אסור הפרסום להתרתו, על ציר הזמן (ראה דברים שנאמרו שם בסעיף 51) וכדלהלן;

"ככלל, בשלב החקירה, ובטרם הוחלט בדבר הגשת כתב אישום ולפני שהחל המשפט, עומד איסור הפרסום על-פי סעיף 13 כנקודת מוצא, כשהיתר הפרסום כפוף לנסיבות חריגות ומיוחדות (השוו ענין זדורוב, שם). משעה שהענין הגיע למשפט, ובמיוחד - כאשר הראייה כבר נחשפה במשפט, עשויה נקודת האיוון העקרונית להשתנות נוכח עקרון פומביות הדיון השיפוטי, וגוברת הנכונות להתיר את פרסום תיעוד החקירה, ולהותיר את האיסור למקרים בהם עלולה להתרחש פגיעה של ממש בערכים המוגנים שהוראת האיסור בסעיף 13 ביקשה להשיג".

עוד ראה דברים שנאמרו שם בסעיף 55;

"במסגרת מכלול השיקולים, על בית המשפט לשקול, בין היתר, את מידת הענין הציבורי שבבסיס בקשת הפרסום. הענין הציבורי לצורך היתר פרסום קלטת חקירה צריך להיות בעל משקל ומשמעות, שיש בהם כדי לגבור על הזכות לפרטיות של נחקרים, עדים וצדדים שלישיים שעלולים להיפגע מהפרסום. לאור האינטרסים המתמודדים בסוגייה זו, לא די בכך ש"הענין לציבור" בפרסום יהיה ערטיילאי. נדרש, כי פרסום קלטת החקירה יהיה בעל חשיבות ממשית לצורך בחינת התנהלות הגורם השלטוני, והמשטרה בכללו, וכי ישרת אינטרס ציבורי חשוב וממשי (ע"א 439/88 מדינת ישראל נ' ונטורה, פד"י מח(3) 808, 826-827 (1994); ענין אבי יצחק, שם, בעמ' 57 (פסק דינו של השופט אור)). ענין ציבורי שיסודו בצורך לחשוף התנהלות פגומה של המשטרה בחקירה הוא גורם בעל משקל רב בהפעלת שיקול הדעת לענין הפרסום".

מהכלל אל הפרט

29. חומרי חקירה רבים שעניינם תיעוד חזותי מבקשת המבקשת. להלן אפוא אדרש להם תוך מיצוי טענותיהם הסותרות של בעלי הדין שבפניי ותוך איוון בין האינטרסים השונים המוגנים.
 30. לענין זה אקדים ואומר, כי אכן מדובר בהכרעת דין שמנתה כשלים ופגמים רבים בחקירת המשטרה.
- כשלים, שאכן יכול שהובילו לכך שהרוצח לא "נלכד". קשיים אלו באו לידי ביטוי הן במחדלי החקירה, הן בהעדרם של נהלים נדרשים, הן בנהלים שלא יושמו כראוי והן ובעיקר בחקירות לא הוגנות, מעליבות ומשפילות במיוחד כלפי חן.

לענין זה יפים דברים שכתב כב' השופט א. רובינשטיין (כתוארו אז) בענין תורג'מן וכדלהלן;

"במקרה דנא - כפי שתיאר בית המשפט המחוזי בהחלטתו מיום 23.12.08 בטענת הזוטא - טען הנאשם להפעלת לחץ נפשי. אף כי בסופו של יום דחה בית המשפט המחוזי את טענת הזוטא בהקשר זה, נדרש השופט לפרטייה. חלק מהם עניינו "קללות, גידופים וניבול פה" המצוטטים בהחלטה, והמעין יעין ותבחל נפשו, אך החלטתי לאחר מחשבה שלא לצטטם כלשונם, כדי לא להכביר דברי ביבין".

ובהמשך שם;

"....אך באתי לכלל מסקנה שאין מנוס מאותו "אור השמש המטהר", ואולי יהא בפרסום כדי לסייע שלא להגיע לכגון דא בחקירות עתיד. כאמור, גם חברתי רואה במקרה דנא "ענין ציבורי ממשי" בהבאת אופן ניהולה של החקירה

המשטרתית לידיעת הציבור.

ו. לדידי סעיף 13 משמיע, יחד עם סעיף 70 לחוק בתי המשפט (נוסח משולב), תשמ"ד-1984, איזון קשה ועדין עד מאוד בין השיקולים השונים (ראו גם בש"פ 4275/07 רשות השידור נ' זדורוב (לא פורסם) (השופט אלון); ברי כי תקפים כל השיקולים שמנתה חברתי, קרי החשש לפגיעה בפרטיותם של נחקרים וצדדים שלישיים, החשש לפגיעה ביעילות החקירות, והחשש של השפעה על האפשרות לנהל את המשפט כראוי- תוך לחץ על עדים, ובעצם ניהול המשפט בזירה הציבורית. מנגד עומד כמובן עקרון פומביות הדיון. בעיני, בקרת הציבור על איכותן של חקירות משטרה היא חלק בלתי נפרד מן הפומביות. על כן בין אמות המידה שיש לשקלן בכגון דא מצוי- ובהדגשה-גם הצורך בשקיפות לשם שימורו של אמון הציבור באוכפי החוק".

31. ומכאן לחומרי החקירה המבוקשים.

א. באשר לחקירותיו של חן -

הרי שזה האחרון הסכים לכך ולהסכמתו משקל נכבד. זאת ועוד, בחקירותיו נהגו חוקרי המשטרה שלא כמצופה מהם, ודברים שאמר כב' השופט רובינשטיין בעניינו של תורג'מן, יפים בהשאלה גם לנדון שבפנינו. אם רוצים אנו לסייע, שבחקירות הבאות עלינו לא ינהגו החוקרים כפי שנהגו בעניין חן, אזי יש לפרסם תיעוד חזותי או קולי מחקירות אלו ויש בכך עניין ציבורי ממשי. באשר לטענת המשיבה ולפיה, יש, או יכול שיהיה בחלק מפרסום התיעוד החזותי, משום פגיעה בצדדים שלישיים, הרי שבכל הכבוד, איני רואה בכך טעם של ממש העומד כנגד אינטרס העל שבפרסום תיעוד חזותי של חקירות אלו. שנית, כבר אמרנו לעיל, שניתן לפרסם את כל מה שנאמר בחקירות אלו, ולעניין פגיעה אפשרית בצדדים שלישיים, איני רואה הבדל של ממש בין פרסום של תיעוד חזותי לבין פרסום בדרך אחרת. אכן, אפקט מצטבר יש לתיעוד החזותי, אפקט זה נוגע לאופן חקירתו של חן, ועניין זה לא יוכל לבוא לידי ביטוי מירבי ואפקטיבי, אלא בפרסום התיעוד החזותי. מה גם שצודקת המבקשת שביום 8.6.17 התרתי, בהסכמת המשיבה 1, פרסום תיעוד חזותי מחקירותיו של חן.

ב. תיעוד חזותי מחקירותיו של פלישיה;

- לעניין זה הדברים שונים, תכלית שניו, על שום המפורט להלן;
1. פלישיה התנגדה לפרסום תיעוד חזותי של חקירותיה.
 2. הפגמים הבולטים שנפלו בחקירת חן (העלבונות, הצעקות וכד') לא נפלו, בוודאי לא באותה מידת עוצמה, בחקירותיה של פלישיה.
 3. פלישיה, סופו של יום, הייתה עדה במשפט, וזאת הגם שתחילה נחקרה כחשודה.
- בעניין זה, כך לטעמי, האינטרס שבהגנה על זכויותיה גובר כשם שגובר הצורך, אותו ציטט כב' השופט פוגלמן בעניין רשות השידור וכדלהלן;
- "על אף האמור לדעתי אין להיעתר לערעור. נזכיר ונזכור כי תכלית**

ההוראה שבסעיף 13 לחוק סדר הדין הפלילי (חקירת חשודים), התשס"ב - 2002 היא "למנוע, בגבלות הראויים, הוצאת הנחקר מד' אמותיו של חדר החקירה אל כיכר השוק" (ע"פ 5127/11, [פורסם בנבו], פסקה 6 (10.10.2011)).

וכפי שכתבה כב' השופטת פרוקצ'יה בעניין תורג'מן וכדלהלן;

"שנית, פרסומן של קלטות חקירה, אגב פגיעה בפרטיות ובכבוד המעורבים בחקירה, עלול לפגוע ביעילותן של חקירות משטרה דרך כלל, בהרתיעו נחקרים פוטנציאליים מלשתף פעולה בחקירה, ולחשוף פרטים העלולים בעתיד לפגוע בהם אם יפורסמו ברבים. ידיעתו של נחקר כי דברים שהוא מוסר בחקירה ייצאו מתחומי חדרי החקירה, או אף מתחומי של אולם בית המשפט, ויפורסמו בהרחבה בתקשורת, עלולה להרתיעו ממסירת גרסה שלמה לחוקריו".

4. חשיפה רבתי של תיעוד חקירותיה של פלישיה, עלול לגרום בעקיפין גם לנזק לילדיהם המשותפים של בני הזוג וכן לבני משפחתה האחרים של פלישיה ודומני, כי לצורך העברת המסר שבכתבה הצפויה, כמו גם המטרות לפרסום כפי שטוענת להם המבקשת, אין צורך בחשיפת מלוא התיעוד החזותי של חקירותיה של פלישיה.

5. ער אני לכך, כי חלק מהתיעוד החזותי בעניינה של פלישיה כבר פורסם בעבר, אולם דרכו של עולם וכמאמר הפתגם "שצרות חדשות משכחות אלו הראשונות", ובאותה מידה, "חדשות של היום משכחות את אלו של אתמול", וגם אם בעבר הדברים פורסמו וגם אם ניתן לגלוש באינטרנט הרי שיפים לעניין זה דברים שנאמרו בעניין רשות השידור וכדלהלן;

"לטענת המערערת בדבר זמינות המידע על הפרשה באינטרנט, לרבות קטעים מהחקירה שפרסומם מבוקש, נשיב בשניים: ראשית, העובדה כי ניתן להגיע אל החומר אינה גוררת בהכרח את המסקנה כי יש להתיר את הפרסום המבוקש. נראה כי הסדרה, גם לשיטת המערערת, היא מקיפה וסדורה יותר, ושידורה כשלעצמו עלול לפגוע בקטינות. די בכך כדי שלא לחרוג מן הכלל הקבוע בסעיף 13 לחוק חקירת חשודים ולהעניק רשות פרסום. לא תמיד ניתן לאפשר פגיעה רק כי היא תיתכן גם ממקור אחר. כך ביתר שאת כאשר הדבר עלול לפגוע בטובת קטין. שנית, ובה בעת, על המדינה והגורמים הרלוונטיים לדאוג להסרת החומר האמור מהאינטרנט בהקדם, ככל שהדבר טרם נעשה" (שם בסעיף 11 לחוות דעתו של כב' השופט נ.הנדל).

6. טוענת המבקשת, שב"כ פלישיה הסכימה לפרסום החקירות וכל שביקשה היא כי פניה של פלישיה יטושטשו ויעוות קולה. אם כך הוא,

לטענת המבקשת, אין בכך צורך או תועלת, שכן פניה ואף לבקשתה, פורסמו ברבים באמצעי התקשורת השונים.

טועה לדעתי המבקשת בפרשנותה את דברי ב"כ של פלישיה. לטעמי, כוונת באת כוחה, אך ורק לעימות שבינה לבין חן, שלעניין זה, שלו אדרש להלן - ביקשה לעוות את קולה ולטשטש פניה.

באשר לחקירותיה של פלישיה, למיטב הבנתי, באת כוחה התנגדה התנגדות גורפת לפרסום תיעוד חזותי של חקירות אלה.

7. אוסיף ואומר, בבחינה של למעלה מן הצורך, כי גם אם במרומז ניתן להבין אחרת את אמירתה של באת כוחה של פלישיה, אזי עדיין יתר האינטרסים אותם מניתי לעיל, גוברים בנדון שבפנינו, על העיקרון של פומביות הדיון.

אכן גם ביחס לחקירתה של פלישיה, אמרנו בהכרעת הדין את אשר אמרנו. כאמור, הדברים ניתנים לפרסום ואף פורסמו. יתר על כן ניתן לפרסם תכתוב של מלוא חקירותיה של פלישיה ואולם, אין לטעמי כל אינטרס המצדיק השפלתה של פלישיה בדרך של פרסום תיעוד חזותי של מלוא חקירותיה.

לשם הצורך בכך, ש"אור השמש יטהר", כדברי כב' השופט רובינשטיין, די לו בפרסום תיעוד חזותי של חקירות חן.

זאת ועוד, פרסום תיעוד חזותי מלא של פלישיה, עלול לפגוע גם בחקירות עתידיות אחרות בהן נחקרים יחששו לחשוף את כל האמת, שעה שצפוי פרסום פומבי לתיעוד חקירותיהם.

8. לעניין זה אוסיף, כי עיינתי בכתבה שפורסמה בערוץ 10 ביום 9.6.17 ושם פורסמו קטעים קצרים בלבד מחקירותיה של פלישיה באופן שאין בו כדי לבזותה או להשפילה. לפיכך, ככל שמדובר במספר קטעים ספציפיים תוגש בקשה מתאימה ואדון בה.

ג. תיעוד השחזור שנעשה ע"י פלישיה

חרף דברים שכתבתי לעיל, לעניין השחזור, שבוצע על ידי פלישיה, נקודת האיזון משתנה.

ראשית, בשחזור זה לא רואים את פלישיה בהשפלתה ואין בו משום גילוי פרטים העלולים לפגוע בצדדים שלישיים.

שנית, חשיבות יש דווקא בהבאת אופן השחזור לידיעת הציבור, וזאת על רקע הכשלים המהותיים שבחקירה כשבעניין זה דומני, שהשקיפות שהיא הסיבה או הרציונל לפומביות הדיון טוב לה שתראה ושוב יכול שיהיה בכך משום תיקון לעתיד.

בכל הקשור לתיעוד חזותי של דירת המנוחה, הרי שצודקת המבקשת, שאין בכך חשש מהותי לפגיעה במנוחה, או בבני משפחתה. בסך הכל מראים את הכניסה לבית, המנעולים המדוברים (בחזית ובדלת האחורית) ואולי גם את מיטת המנוחה, סבורני ובכל הכבוד הראוי, שאין בכך משום פגיעת יתר בכבודה של המנוחה, או בני משפחתה.

לעניין זה אוסיף, כי אכן בכתבה שפורסמה באמור בערוץ 10, רוני עצמה מתראיינת בפתח הדירה ויש צילומים (גם אם מינוריים) מתוך פנים הדירה.

ד. העימותים שבין פלייט לחן

1. אין ספק, שתיעוד חזותי של העימותים שבין פלייט לחן הוא בליבת התיק ובלבית ההכרעה. אין ספק, כפי כשכתבנו בהכרעת הדין שעומות זה, שקדמה לו הפללת חן על ידי פלייט, הוא זה שגרם לחוקרים לשנות דעתם ולכונן את החשד כלפי חן.
2. לעניות דעתי והדבר קיבל ביטוי בהכרעת הדין, בעומות זה על שני חלקיו, נפלו כשלים מהותיים, לרבות התנהגות בלתי הולמת של החוקרים כלפי חן.
3. צפיתי בעומות זה פעמים רבות (כך גם חברי להרכב) ודומני שוב, כי דברים שכתב כב' השופט רובינשטיין בעניין "אור השמש המטהר", יפים ואולי ביתר שאת, לתיעוד החזותי של עומות זה.
4. זאת ועוד, אין בעומות זה לבד מהטחת האשמות, כזו או אחרת, בין פלייט לחן משום פגיעה, בוודאי שלא פגיעה ששקולה לטעם שבפרסום, בצדדים שלישיים.
5. באשר לטשטוש פניה ועיוות קולה של פלייט, לעניין זה אכן התנגדה באת כוחה ובעניין זה התלבטתי רבות, אולם סופו של יום, ושעה שבעומות לגופו, אין משום השפלה של פלייט, ושעה שאכן תיעוד חזותי של העומות כבר פורסם בחלק מאמצעי התקשורת, גם אם בטשטוש פניה של פלייט, ושעה שפניה של פלייט פורסמו ברבים, לרבות בצילומים של משיכת כספים מהכספומט, הרי שלמיטב הבנתי לא יהיה בפרסום הנוסף משום פגיעה משמעותית כלשהי.
6. אשר על כן, ובאיוון הכולל, דומני שיש להתיר את מלוא התיעוד החזותי של העומות (שבלאו הכי אינו אורך יותר מספר דקות) וראה לעניין זה את שנאמר בהנחיית פרקליט המדינה בסעיף 20ג' לה וכדלהלן;

"עם זאת, יתכנו מקרים בהם המחשת המתרחש בתוך החקירה על דרך של שידור התיעוד החזותי או הקולי הנה בעלת ערך ממשי לציבור, שכן יש בה מידע נוסף מהותי המצדיק חריגה מן האיסור ודחית אינטרסים נוגדים".

ה. הקלטות השיחות בין המשיבים 2 ו- 3 בינם לבין עצמם ובינם לבין

המדובבים

1. לעניין זה מדובר כמובן בתיעוד קולי ולא חזותי, כך שממילא אפקט הפגיעה בנחקרים לעניין זה הוא קטן יותר.
2. טענת המשיבה ולפיה מדובר בתרגילי חקירה שפרסומם עלול לפגוע באפקטיביות שלהם בעתיד, ובכל הכבוד, אינה מתקבלת על דעתי. כל בר בי רב וכל מי שעמד על דעתו יודעים ידוע היטב, ששיחות בין חשודים מוקלטות ושלעיתים, אסירים המוכנסים לתאים של אסירים אחרים משמשים כמדובבים מטעם המשטרה. אלו הן מן

המפורסמות שאין צריכות ראיה.

זאת ועוד, עצם הפרסום על תרגיל החקירה באשר להקלטות ובאשר למדובבים מותר ואף פורסם במסגרת הכרעת הדין ואיני רואה מה נזק, אם בכלל, ייגרם למשיבה אם יפורסם גם התיעוד הקולי של הקלטות אלו.

3. זאת ועוד, צודקת באת כוח המבקשת שבהתאם להנחיות פרקליט

המדינה, סעיף 13 לחוק, לא חל על תיעוד שיחה בה שותפים אנשים

אחרים שאינם שוטרים וכך נאמר בסעיף 11 שם וכדלהלן;

"11. הצגה ואישור תיעוד שנעשה מחוץ לתחנה (א) נחקר חשוד מחוץ לתחנה בעבירה מן העבירות המנויות בתוספת, יחולו הוראות אלה: (1) תיעוד החקירה יוצג בפני החשוד בתחנה בהקדם האפשרי, והוא יתבקש לאשרו; ואולם, רשאי הקצין הממונה מטעמים מיוחדים שיירשמו לאשר את הצגת התיעוד לפני החשוד בתחנה במועד מאוחר יותר; (2) על אף האמור בפסקה (1) נוכח חוקר, בעת התנהלות החקירה, כי לא תהיה אפשרות להביא את החשוד לתחנה במועד סביר קרוב, יוצג התיעוד לחשוד במקום שבו נערכה החקירה והוא יתבקש לאשרו; (3) הצגת התיעוד בפני החשוד בתחנה והליך אישורו כאמור בפסקה (1), יתועדו בתיעוד חזותי או בתיעוד קולי. (ב) נחקר חשוד מחוץ לתחנה בעבירה שאינה מן העבירות המנויות בתוספת, והחקירה תועדה בכתב, יוצג התיעוד לחשוד במקום שבו נערכה החקירה והוא יתבקש לאשרו; לא אישר החשוד את התיעוד במקום החקירה, יוצג התיעוד לפני החשוד בתחנה, בהקדם האפשרי, והחשוד יתבקש לאשרו, אלא אם כן אישר הקצין הממונה, מטעמים מיוחדים שיירשמו, את הצגת התיעוד לפני החשוד בתחנה במועד מאוחר יותר.

4. לפיכך אפוא, ניתן להתיר את פרסום התיעוד הקולי של הקלטות

השיחות שבין המשיב 2 למשיבה 3, הן ברכב והן בהמתנה בבית המשפט, וכן ניתן להתיר פרסום תיעוד קולי של הקלטות השיחות המשיבים 2 ו-3 עם המדובבים. לעניין זה וכהצעת המשיבה יעוות קולם של המדובבים.

1. פרסום דו"חות מז"פ

1. בכל הקשור לדו"חות הכתובים אין כל התנגדות ופרסומם של זה מותר.

2. בכל הקשור לתמונות מתוך דו"חות אלו, הרי שחל איסור, ולכך הסכימה המבקשת, לפרסום תמונות כלשהן של גופת המנוחה. באשר לשאר התצלומים הרי שנחה דעתי, שאין בהם משום פגיעה יתר על המידה בפרטיותה או בכבודה של המנוחה, ובחלקים מדו"חות אלה וכמפורט לעיל (מנעול דלת הבית רצפת המטבח ועוד) יש כדי להראות שוב את מחדלי החקירה בתיק זה.

עמוד 11

כאמור לעיל, משקל נכבד ניתן בהכרעת הדין לחקירות המז"פ בתיק זה ועניין זה ראוי שיעמוד לפרסום פומבי.

ז. פרסום סרטוני מצלמות האבטחה של פלישיה

על עניין זה לא חל כלל סעיף 13 לחוק ומכל מקום, עניין זה כבר פורסם פעמים רבות, ואין כל מניעה לפרסמו שוב.

סוף דבר

32. אני מתיר פרסום של חומרי החקירה הבאים;
- א. תיעוד חזותי של מלוא חקירותיו של חן.
 - ב. תיעוד חזותי של העימות שבין חן לפלישיה.
 - ג. דו"חות המז"פ, למעט תמונות של המנוחה.
 - ד. תיעוד קולי של ההקלטות שבין פלישיה לחן, הן ברכב והן בהמתנה בבית המשפט.
 - ה. תיעוד קולי של הקלטות המדובבים הן עם פלישיה והן עם חן.
 - ו. שחזור שנעשה על ידי פלישיה.
 - ז. סרטוני מצלמות האבטחה המתעדים את פלישיה מושכת כסף, או מנסה למשוך כסף, מכספומטים שונים.
- בשולי הדברים, למען הסר ספק, על המבקשת לפעול לשם כך שבתייעוד החזותי שהותר לעיל, לא ישמע שמם של ילדיהם הקטינים של בני הזוג.

ניתנה היום, ד' תמוז תשע"ז, 28 יוני 2017, בהעדר הצדדים.

אשר קולה, שופט
אב"ד